

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 79/2561

คำวินิจฉัยที่ 79/2561 ศาลจังหวัดบุรีรัมย์ ศาลผู้ส่งความเห็นศาลปกครองนครราชสีมา ศาลผู้รับความเห็นนางชาญพรหมณี ส ที่ 1 กับพวกรวม 3 คน โจทก์ นายสร้อย พิมพ์อักษร ที่ 1 กับพวกรวม 5 คน จำเลย

ย่อ / หลักกฎหมาย

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๙๔ และมาตรา ๑๙๗ และพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๑) มีเจตนารมณ์ในการกำหนดเขตอำนาจในการพิจารณาพิพากษาคดีระหว่างศาลยุติธรรมและศาลปกครอง โดยให้ศาลปกครองมีอำนาจหน้าที่ตรวจสอบความชอบด้วยกฎหมายของการกระทำทางปกครอง ซึ่งต้องวินิจฉัยตามระบบกฎหมายมหาชน ส่วนอำนาจหน้าที่ในการคุ้มครองสิทธิของเอกชน หรือข้อพิพาทที่มีผลกระทบต่อกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองของเอกชน เป็นปัญหาที่ต้องวินิจฉัยตามระบบกฎหมายเอกชน ซึ่งอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม เมื่อ

คำพิพากษา

คดีนี้โจทก์ทั้งสองเป็นเอกชนอ้างว่าเป็นผู้ครอบครองที่ดินตามแบบแจ้งการครอบครองที่ดิน (ส.ค. ๑) เลขที่ ๑๗๖ ยื่นฟ้องจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ซึ่งเป็นเอกชนเจ้าของที่ดิน และองค์การบริหารส่วนตำบลผไทโรจน์ จำเลยที่ ๓ ซึ่งเป็นหน่วยงานทางปกครอง และจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ว่า ร่วมกันหลอกลวงโจทก์ทั้งสองในขณะที่โจทก์ทั้งสองนำที่ดิน ส.ค. ๑ ดังกล่าวขอก่อโฉนดที่ดิน โดยให้ลงชื่อในบันทึกข้อความ ลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๒ อ้างว่าเป็นการรับรองแนวเขตที่ดินข้างเคียงถนนหรือทางส่วนตัวของโจทก์ทั้งสอง ซึ่งความจริงเป็นการลงชื่ออุทิศที่ดินพิพาทให้เป็นทางสาธารณะ การหลอกลวงดังกล่าวทำให้โจทก์ทั้งสองหลงเชื่อและลงชื่อในบันทึกข้อความอันเป็นการสำคัญผิดในสาระสำคัญของนิติกรรม ต่อมา จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ได้นำที่ดินตาม ส.ค. ๑ เลขที่ ๒๐๔ ของตนไปออกโฉนดที่ดินและนำรังวัดชี้เอาที่ดินของโจทก์ทั้งสองดังกล่าวไปเป็นทางสาธารณะ ขอให้ศาลมีคำพิพากษาให้นิติกรรมอุทิศที่ดินดังกล่าวให้เป็นทางสาธารณะตกเป็นโมฆะ ให้เพิกถอนรายการทางสาธารณประโยชน์พิพาทอันเกิดจากนิติกรรม การแสดงเจตนาโดยสำคัญผิด ตามบันทึกข้อความ ฉบับลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๒ และห้ามจำเลยทั้งห้าเข้าเกี่ยวข้องกับที่ดินพิพาท อันเป็นคำฟ้องที่ขอให้เพิกถอนนิติกรรมที่เกิดจากการแสดงเจตนาโดยสำคัญผิดและถูกหลอกลวงเป็นสำคัญเพื่อให้ที่ดินพิพาทกลับมาเป็นของตน ลักษณะตามคำฟ้องดังกล่าวจึงเป็นการขอให้ศาลรับรองสิทธิครอบครองที่ดินของโจทก์ทั้งสอง โดยการพิจารณาพิพากษาคดีนี้ศาลต้องวินิจฉัยเรื่องสิทธิในทรัพย์สินและความสมบูรณ์ของนิติกรรมทางแพ่งอันเป็นไปตามหลักกฎหมายเอกชน ข้อพิพาทในคดีนี้จึงมิใช่คดีพิพาทเกี่ยวกับการขอให้ตรวจสอบความชอบด้วยกฎหมายของคำสั่งทางปกครอง อันจะเข้ากรณีพิพาทตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๑) แต่เป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับการคุ้มครองสิทธิในทรัพย์สินของเอกชนและการเพิกถอนนิติกรรมทางแพ่ง ที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) – deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/79/2561>